

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (első tanács)

2022. július 6. *

„Dömping – Kínából származó közúti acélkerekek behozatala – Végleges dömpingellenes vám kivetése és az ideiglenes vám végleges beszedése – Az (EU) 2016/1036 rendelet 17. cikkének (4) bekezdése, valamint 18. és 20. cikke – Az együttműködés hiánya – A Bizottsággal közölt információk elégtelensége”

A T-278/20. sz. ügyben,

a **Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd** (székhelye: Taizhou [Kína]),

a **Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd** (székhelye: Ningbo [Kína])

(képviselik őket: K. Adamantopoulos és P. Billiet ügyvédek)

felperesek

az **Európai Bizottság** (képviselik: K. Blanck és G. Luengo, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: H. Kanninen elnök, O. Porchia (előadó) és M. Stancu bírák,

hivatalvezető: I. Pollalis tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a 2021. december 14-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet¹

[omissis]

* Az eljárás nyelve: angol.

¹ A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

A jogvita előzményei

[omissis]

- 3 A felperesek két kínai jog szerinti, Kínában székhellyel rendelkező társaság. A HT és a TC a samoai jog szerinti Ningbo Wheelsky Company Limiteddel (a továbbiakban: WS) a Hangtong-csoporthoz (a továbbiakban: HT-csoport) tartozik, és mindhárman kapcsolt társaságok.
- 4 E csoporton belül a HT acélkerekeket gyárt, amelyeket mind a kínai belföldi piacon, mind pedig export formájában értékesítenek, míg a TC kereskedő, a WS pedig beszedi az importőr ügyfelek részére teljesített értékesítésekért járó kifizetéseket. Bizonyos exportügyletek esetében a HT-csoport a vámügynökként eljáró Ningbo Ningdian International Trade CO., Ltd (a továbbiakban: ND) csatornáit veszi igénybe, aki nem áll kapcsolatban a felperesekkel.

[omissis]

A felek kérelmei

- 25 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott rendeletet az őket érintő részében;
  - kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére;
- 26 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;
  - kötelezze a felpereseket a költségek viselésére.

A jogkérdésről

[omissis]

A második jogalapról, amely egyrészt nyilvánvaló értékelési hibán, valamint az alaprendelet 2. cikke (6a), (8), (10) és (11) bekezdésének, 3. cikkének, 6. cikkének, 9. cikke (6) bekezdésének és 18. cikke (1) és (3) bekezdésének, továbbá a WTO dömpingellenes megállapodása II. melléklete (3) bekezdésének, másrészt pedig az alaprendelet 2. és 3. cikkének, a 6. cikke (6) és (8) bekezdésének, 9. cikke (4) bekezdésének és 18. cikke (1) és (3) bekezdésének, valamint a WTO dömpingellenes megállapodása II. melléklete (3) bekezdésének megsértésén alapul.

- 31 A második jogalap három részből áll.
- 32 A felperesek az első rész keretében lényegében arra hivatkoznak, hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy az exportárra vonatkozó, általuk közölt adatok nem megbízhatóak. A második részben azt kifogásolják, hogy a Bizottság nem vette figyelembe az általuk a vizsgálat sikeres lefolytatása érdekében tett erőfeszítéseket, és nem a vele közölt adatok alapján számította

ki az exportárat, még ha ezek az adatok nem is voltak minden szempontból tökéletesek. A harmadik részben a felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság nem számította ki a rendes értéket, és a dömpingkülönbségük meghatározásához nem használta fel a rendelkezésre álló adatokat.

– *A második jogalapnak a nyilvánvaló értékelési hibára, valamint az alaprendelet 2. cikke (6a), (8), (9), (10) és (11) bekezdésének, 3. cikkének, 6. cikkének, 9. cikke (6) bekezdésének és 18. cikke (1) és (3) bekezdésének, valamint a WTO dömpingellenes megállapodása II. melléklete (3) bekezdésének a megsértésére alapított első és második részéről*

- 33 A második jogalap első két részében, amelyeket együtt célszerű vizsgálni, a felperesek először is azt állítják, hogy az általuk a Bizottsággal közölt adatok elegendőek voltak ahhoz, hogy ezen intézmény megbízható exportárat állapíthasson meg.
- 34 A felperesek e tekintetben megjegyzik, hogy az acélkerekeknek a HT és TC számláin szereplő értékesítési árai megegyeztek az acélkerekeknek a HT és a TC számláin szereplő értékesítési áraival, valamint a HT által a TC-nek tett vámáru-nyilatkozatokban szereplő értékesítési árakkal, mivel az említett árak a HT-csoport által a vizsgálati időszakban az Unióba irányuló acélkerékexport 90%-át tették ki.
- 35 A HT által a TC felé kiállított héaszámlákon szereplő összegek és a Kínából való kivitelre vonatkozó vámáru-nyilatkozatok közötti eltérés ugyanis az Unióba irányuló teljes exportjuknak csak a 10%-át érintette, így a Bizottságnak az általános gyakorlatával összhangban lehetősége volt arra, hogy ezt a 10%-os fennmaradó összeget ne vegye figyelembe.
- 36 E tekintetben a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottságnak a megtámadott rendelet (35) és (40) preambulumbekzdésében szereplő állításai ellentmondásos érvelésre utalnak. Ezen intézmény ugyanis nem állíthatja, hogy alapvető bizonytalanság áll fenn a felperesek számviteli információinak megbízhatóságát illetően, miközben elismeri, hogy a rendes értékre vonatkozó információk megbízhatóak és ellenőrizhetők voltak, és miközben – amint azt elismerte – a rendes érték a dömpingkülönbség kiszámításának 50%-át teszi ki.
- 37 A felperesek kifejtik, hogy a WS könyvelésének hiányától függetlenül az Unióban értékesített termékek exportára megállapítható a DMSAL-lista alkalmazásával, amely lista megjelölte és azonosította az összes olyan értékesítést, amelyet a HT az áruknek az Unióba történő exportja céljából a TC részére teljesített. E jegyzék adatait könnyen össze lehetett vetni az Unióba exportált áruk vámkezelési formanyomtatványaival, az Unióba irányuló kivitelre vonatkozó héaszámlákkal, valamint az uniós ügyfeleknek a WS bankszámláinak kivonataiból származó fizetési bizonylataival.
- 38 A felperesek vitatják a Bizottság azon megállapításait, amelyek szerint ezen intézménynek nem volt lehetősége arra, hogy bizonyossággal meghatározza az exportárat, miközben saját megállapításai alapján a bejelentett vámérték megfelelt az eredeti kereskedelmi számlának, függetlenül attól, hogy ugyanazon ügylet tekintetében két számla létezhetett, amelyek közül az egyik a HT és a TC közötti kapcsolatra, a másik pedig a TC és az ND közötti kapcsolatra vonatkozott. Ez azt jelenti, hogy a Bizottság a HT által a TC vagy az ND részére számlázott árak alapján határozhatta meg exportárat, amelyet a szokásos gyakorlatának megfelelően – amikor a rendes értékre vonatkozóan megbízható adatok állnak a rendelkezésére – kiigazított.

- 39 Ezen adatok ezenkívül összevethetők a kínai vámstatisztikákkal, amelyek – ellentétben azzal, amit a Bizottság az ellenkérelem B2. mellékletében szereplő dokumentum útján próbál bizonyítani – pontosak voltak. Ezen adatok megbízhatóságának állítólagos hiánya ugyanis abban nyilvánult meg, hogy a Bizottság nem vette figyelembe azokat a korrekciókat, amelyeket a felperesek a válasz C4. mellékletében szereplő dokumentumban végeztek el. Ezen adatok megegyeznek a felperesek által módosított RLSALUR-listával, amelyben valamennyi, független uniós vevőkhöz kapcsolódó ügyfelek által teljesített értékesítés felsorolásra került.
- 40 A felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság nem fordított gondot arra, hogy a független vevők nyilvántartásainak és az exportra vonatkozó héaszámláknak az elemzésével ellenőrizze az acélkerekek exportértékesítéseinek teljes összegét – amint arra egyébként ezen intézmény az ideiglenes rendelet közzétételével egyidejűleg részükre közzétett közleményben kötelezettséget vállalt –, miközben az Unión belüli nyolc ügyfél közül hét vállalta a Bizottsággal való együttműködést.
- 41 A felperesek arra hivatkoznak, hogy mindenesetre a WS banki bizonylatok alapján az Unióba irányuló exportjuk 98%-át, az Unióba irányuló behozatali vámokra vonatkozó formanyomtatványok alapján pedig az Unióba irányuló export 65%-át alá tudták támasztani.
- 42 E tekintetben és az árukhoz az Unióba irányuló behozatali formanyomtatványaira vonatkozó adatokat illetően a felperesek hangsúlyozzák, hogy – amint azt a Bizottság számára a 2019. augusztus 27-i észrevételeikben jelezték – megküldték ezen intézménynek az Eusales-listát, amely nyolc uniós vevőjüket, továbbá ezen vevők naprakész listáját tartalmazta, azok elérhetőségeivel, a többségük tekintetében pedig az Unióba történő behozatalok során teljesített vámfizetéséről szóló bizonylatokkal együtt. E tényezők az ügyletek többsége tekintetében megerősítették a kiszámlázott exportárak megfizetését. Az, hogy a fennmaradó rész kapcsán nem közöltek információkat, annak tudható be, hogy néhány vevőjük nem akarta átadni a részükre az általuk végzett behozatalra vonatkozó dokumentumokat.
- 43 A felperesek hozzátesszik, hogy – amint az a Bíróság és a WTO ítélkezési gyakorlatából következik – a Bizottság az exportár megállapítása elutasításának igazolása érdekében nem hivatkozhat a felperesekkel szemben arra a körülményre, hogy azok nem bizonyították az Unión belüli és az Unión kívüli export közötti egyértelmű felosztást, mivel azok a maguk részéről nem nyújtottak be az ezen exportok felosztására vonatkozó táblázatot, miközben ezt soha nem kérték tőlük. A felperesek arra hivatkoznak, hogy mindenesetre a DMSAL-táblázat – amely alátámasztotta az ilyen felosztást – felhasználása lehetővé tette az uniós importőrök részére teljesített értékesítések és a harmadik országokban székhellyel rendelkező importőrök részére teljesített értékesítések megkülönböztetését.
- 44 A felperesek e tekintetben hangsúlyozzák, hogy az Unióba irányuló export vonatkozásában háromoldalú számlázási rendszert alkalmaznak a kapcsolt vállalkozások között. E rendszer értelmében a Kínából származó árukhoz az uniós ügyfelek számláin szerepeltetett eladási ára eltérhet és gyakran el is tér az ezen áruk tekintetében a behozataluk időpontjában az uniós vámhatóságoknak bejelentett ártól.
- 45 Ily módon, mivel az ügyleti érték exportértékesítést tükröz, és nem alacsonyabb a szóban forgó áruk forgalmi értékénél, és a hozzá kapcsolódó költségeknél, amelyek magukban foglalják az uniós határparitáson számított költségeket és biztosítást, ezt az ügyleti értéket jogszerűen használják fel az Unióban történő vámérték-megállapítás céljából.

- 46 A felperesek azt állítják, hogy az általuk a Bizottsággal közölt információk a WTO dömpingellenes megállapodásának II. melléklete értelmében az acélkerekek exportra történő értékesítésére vonatkozóan messze a legtökéletesebb rendelkezésre álló információknak minősültek. Ezt egyébként a meghallgatási tisztviselő is megállapította első meghallgatási jelentésében, amelyben jelezte, hogy a felperesek a legjobb tudásuk szerint jártak el.
- 47 A felperesek ebből arra következtetnek, hogy a Bizottság azáltal, hogy elutasította a vele közölt adatokat, továbbá hogy nem folytatta le azokat az eljárásokat, amelyek teljesítésére az ideiglenes rendeletről szóló értesítésben kötelezettséget vállalt, és hogy következtetéseit olyan információkra alapította, amelyek közlését nem kérte tőlük, nem folytatta le az áraknak az exportár felhasználásával történő – az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése szerinti – tisztességes összehasonlítását.
- 48 A felperesek másodszor azt állítják, hogy a Bizottságnak az exportár tekintetében az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdését kellett volna alkalmaznia, és a HT, a TC és az ND „gyártelepi” értékesítéseit kellett volna felhasználnia a vizsgálati időszak alatt az Unióba irányuló export árának és mennyiségének kiszámítása érdekében, hogy így az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdése alapján pontosan meg tudják állapítani a rájuk vonatkozó dömping- és kárkülönbözeteket, anélkül hogy – a vonatkozó ítélkezési gyakorlattal, különösen a 2015. március 19-i City Cycle Industries kontra Tanács ügyben hozott ítélet (T-413/13, nem tették közzé, EU:T:2015:164) 120. és 121. pontjával összhangban – figyelembe vennék a WS által teljesített ügyleteket.
- 49 A felperesek e tekintetben arra hivatkoznak, hogy a Bizottság soha nem vitatta a HT által a TC és az ND részére számlázott árakat, valamint a felperesek acélkerekekeinek a behozatalakor az acélkerekek uniós vámhatóságoknak bejelentett értékét. Hozzáteszik, hogy az exportár ilyen adatok alapján történő meghatározása megfelel az alaprendelet 2. cikke (8) és (9) bekezdése rendelkezéseinek.
- 50 Hangsúlyozzák, hogy indokolatlan a Bizottság azon érvelése, amely az exportár HT és TC közötti számlázás alapján történő megállapításának elutasítására vonatkozik. Bebizonyosodott ugyanis, hogy ezek az árak alacsonyabbak az uniós vevők részére ténylegesen kiszámlázott áraknál. Az exportár ezen adatok alapján történő meghatározása tehát alkalmas arra, hogy szigorúbb dömpingellenes vámok kerüljenek megállapításra annál, mint amelyet az uniós importőrök részére ténylegesen kiszámlázott árak alapján állapítottak meg.
- 51 A Bizottságnak az arra vonatkozó kifogását illetően, hogy az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdésére tekintettel nem lehet bizonytalan értékeket alkalmazni, a felperesek arra hivatkoznak, hogy e rendelkezések akkor is alkalmazandók, ha a Bizottság a mintába kiválasztott termelők tekintetében az alaprendelet 18. cikkét alkalmazza. Az érintett gyártók árrezeit tehát a mintában nem szereplő gyártókra alkalmazandó dömpingkülönbözet súlyozott átlagának kiszámításakor nem veszik figyelembe.
- 52 Mindenesetre a Bizottság nem bizonyítja, hogy a felpereseknek a mintába való felvétele az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének alkalmazásától függetlenül mennyiben érinthette jelentősen a vizsgálat eredményeit.
- 53 Végül azt állítják, hogy a WTO szabályai értelmében a Bizottság nem tagadhatta meg jogszerűen az alaprendelet 18. cikke (3) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazását.

- 54 A Bizottság ezen érvek elutasítását kéri.
- 55 E tekintetben a felperesek érveinek megválaszolásához elsősorban azt kell megvizsgálni, hogy a benyújtott dokumentumok – mint például a DMSAL-lista vagy a vámáru-nyilatkozatok – kellően megbízhatóak voltak-e ahhoz, hogy lehetővé tegyék a Bizottság számára az exportár meghatározását, majd ezt követően annak megállapítását, hogy a Bizottság az exportár megállapítása érdekében élhetett-e az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdésével olyan körülmények között, amikor a felperesek a birtokukban lévő összes dokumentumot rendelkezésre bocsátották.
- 56 Mindenekelőtt az exportár megállapítására vonatkozó adatok megbízhatóságával kapcsolatos kérdést illetően előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a közös kereskedelempolitika, és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén a Bizottság az általa vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik. Az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatát illetően annak így az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tényadatok tényszerű pontosságának, ezen tényadatok értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia (lásd: 2017. december 14-i EBMA kontra Giant [China], C-61/16 P, EU:C:2017:968, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 A Bíróság ezenkívül azt is megállapította, hogy azon bizonyítékok Törvényszék általi felülvizsgálata, amelyekre a Bizottság a megállapításait alapítja, nem minősül olyan új tényértékelésnek, amely az intézmények tényértékelése helyébe lép. E felülvizsgálat nem veszi át ezen intézménynek a kereskedelempolitika területén fennálló széles mérlegelési jogkörét, hanem annak megállapítására korlátozódik, hogy ezen elemek alátámaszthatják-e a Bizottság következtetéseit. Következésképpen a Törvényszéknek nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valóságosságát, megbízhatóságát és következetességét kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy a bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes adatot, valamint hogy e bizonyítékok alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (lásd: 2017. december 14-i EBMA kontra Giant [China] ítélet, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 58 Ráadásul az alaprendelet keretében a dömpingellenes vizsgálattal érintett vállalkozások kötelesek közölni a Bizottsággal a dömpingkülönbségük megállapításához szükséges információkat. Amennyiben nem kerül sor az ilyen információk benyújtására, e vállalkozások ki vannak téve annak a veszélynek, hogy az említett rendelet 18. cikkének (1) bekezdése alapján velük szemben az általuk szolgáltatott adatoktól eltérő adatokat alkalmaznak (lásd ebben az értelemben: 2006. július 13-i Shandong Reipu Biochemicals kontra Tanács ítélet, T-413/03, EU:T:2006:211, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 59 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ellenkérelem B1. mellékletében szereplő bizottsági dokumentumnak a felperesek által nem vitatott elemzése először is nyilvánvalóvá teszi, hogy a HT-csoport által a termékei kivitelére használt hét értékesítési csatorna mindegyikében az importőrök a WS-en keresztül értékesített árukért fizettek, amely társaság nem rendelkezett számviteli nyilvántartással. Következésképpen, és függetlenül attól, hogy a szamoai társasági törvény nem írja elő, hogy hiteles számviteli nyilvántartással kell rendelkezniük, a WS bankszámlakivonatai nem rendelkeztek bizonyító erővel.

- 60 Másodsorban, az importőröknek történő értékesítésre az értékesítési csatornák mindegyikében anélkül került sor, hogy a nevükre kiállított számlákat a HT-csoportban nyilvántartásba vették volna. A TC ugyanis olyan számlákat vezetett be a könyvelésébe, amelyek összege alacsonyabb volt, mint az importőröknek kiállított számlákon szereplő összeg, és az előbbi számlák alapján valótlan nyilatkozatokat tett a vámhatóságoknak az exportárra vonatkozóan (1. sz. csatorna), vagy pedig a TC az importőrök nevére szóló számlákat állított ki, anélkül azonban, hogy azokat bevezette volna a könyvelésébe (2. és 3. sz. csatorna), vagy a WS olyan számlákat állított ki, amelyeket nem rögzítettek a könyvelésében, mivel a szamoai törvények nem írják elő a vállalatok számára, hogy hiteles számviteli nyilvántartást vezessenek (4. és 5. sz. csatorna), illetve végül a számlákat a csoporton kívüli ND társaság állította ki, amelyről a Bizottság nem tudott semmilyen információt beszerezni, mivel nem működött együtt a vizsgálatban (6. és 7. sz. csatorna).
- 61 Harmadsorban, az első értékesítési csatorna kivételével valamennyi értékesítési csatornán belül azt követően került sor az exportra szánt áruk értékesítésére, hogy a HT vagy a TC az ND részére értékesítette az árut, ami a fenti 60. pontban említett okokból kizárta, hogy a Bizottság az európai importőrök által ténylegesen fizetett eladási árat meghatározza.
- 62 A fenti 59–61. pontban említett valamennyi tényezőkből együttesen nem lehet arra következtetni, hogy a Bizottság nyilvánvaló hibát követett el, amikor megállapította, hogy az exportárra vonatkozó adatok teljesen megbízhatatlanok voltak.
- 63 Ez azt jelenti, hogy a felperesek azon kijelentéseit, amelyek szerint a felperesek a WS bankszámlakivonatai alapján bizonyították az európai importőrök kifizetéseinek 98%-át, a HT által kiállított héaszámlák alapján az eladási árak 90%-át, végül pedig az Unióba irányuló, ezen importőrök vámáru-nyilatkozatai alapján végzett exportügyletek 65%-át, pusztán állításoknak kell tekinteni, csakúgy, mint a felperesek azon kijelentését, amely szerint a Bizottság nem vette figyelembe az általuk alkalmazott háromszögügyletek rendszerét.
- 64 Egyébként a tárgyaláson, amelynek során a felperesek elismerték, hogy a Bizottság nem tudta felhasználni a WS könyvelését, ezen ellentmondások rávilágítottak arra, hogy egyáltalán nem került sor a TC számláinak az európai importőrök felé történő könyvelésére, és ebből következően arra, hogy a jelen ügyben a megbízható exportár megállapítása tekintetében nehézségek állnak fenn.
- 65 Következésképpen, először is azt kell megvizsgálni, hogy a HT által a TC-nek címzett héaszámlák vonatkozásában a DMSAL-lista alapján megállapítható-e ez az exportár, amint azt a felperesek állítják, és hogy a Bizottság tévesen állapította-e meg, hogy az Unióba és a más országokba irányuló exportot elkülönítő táblázat hiányában, amelynek rendelkezésre bocsátását a vizsgálat során nem kérték, nem lehet megállapítani az exportárat.
- 66 Mindenekelőtt a DMSAL-listát és a HT által a TC részére kiállított héaszámlákat illetően meg kell állapítani, hogy – amint azt a tárgyaláson a Bizottság hangsúlyozta – e bizonyítékok a HT által a TC részére teljesített értékesítésekre, vagyis a csoporton belüli és belföldi értékesítésekre vonatkoztak, amelyek ára következésképpen eltért az európai importőrök által ténylegesen megfizetett ártól. Ráadásul, amint az a tárgyaláson megerősítésre került, a Bizottságnak az ezen exportokra vonatkozó bármilyen hiteles könyvelés hiányában nem volt lehetősége annak ellenőrzésére, hogy a felperesek által bejelentett, Unióba irányuló exportok valóban megtörténtek.

- 67 E tekintetben a felperesek azon alapuló érvét illetően, hogy nem készült olyan táblázat, amely elkülöníti az unióba irányuló exportot és az egyéb exportot, meg kell állapítani, hogy a felperesek a tárgyaláson először is jelezték, hogy az ilyen táblázat elkészítése felesleges, mivel a DMSAL-lista már tartalmazza az összes olyan információt, amely abban szerepelne, majd megerősítették, hogy tudtak volna ilyen táblázatot készíteni, ha a Bizottság ilyen irányú kéréssel fordult volna hozzájuk, amint az az ideiglenes rendeletről szóló értesítést követően, 2019. október 25-én elküldött észrevételeikből is kiderül, végül pedig elismerték, hogy azért nem nyújtottak be ilyen táblázatot, mert attól tartottak, hogy a Bizottság az ezen adatokat alátámasztó számlák hiányában arra hivatkozna velük szemben, hogy az ilyen táblázat nem hiteles.
- 68 Ezek az egymásnak ellentmondó kijelentések rávilágítanak a felperesek azon érvelésének mesterséges jellegére, amely szerint a Bizottság az exportárra vonatkozó adataik elutasítása érdekében nem hivatkozhatott velük szemben az Unióba irányuló exportot nyilvánvalóvá tevő táblázat közlésének hiányára.
- 69 Ugyanis, jóllehet a Bizottság nem fogadta el ezeket az exportadatokat, arra nem kizárólag az ilyen táblázat hiánya miatt került sor, hanem amiatt is, hogy – amint az többek között a megtámadott rendelet (32), (35) és (40) preambulumbekzdéséből kitűnik – ezen intézménynek szembe kellett néznie „a nyilvántartások megbízhatóságának alapvető hiányával”, valamint azzal, hogy nem lehet bizonyossággal megállapítani az Unióba exportált termékek típusát és számát, így a HT által a TC részére kiállított héaszámlák alapján nem tudta megállapítani az exportárat. Ez utóbbi megállapítások végeredményben egyáltalán nem mondanak ellent annak a körülménynek, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a rendes értékre vonatkozó adatok megbízhatóak, mivel ez utóbbi adatokat a kivitelre vonatkozó adatokkal ellentétben szabályszerűen rögzítették a HT könyvelésében.
- 70 Ezenfelül nem tűnnek relevánsnak azok a rendeletek, amelyekre a felperesek annak bizonyítása érdekében hivatkoznak, hogy a Bizottság eltért az exportárok kiigazítására vonatkozó szokásos gyakorlatától, mivel a dömpingellenes vám kivetéséről szóló rendeletek jogszerűségét a jogszabályokra tekintettel, nem pedig a Bizottság és a Tanács korábbi, feltételezett döntéshozatali gyakorlatának alapján kell értékelni (lásd ebben az értelemben: 2016. október 18-i Crown Equipment (Suzhou) és Crown Gabelstapler kontra Tanács ítélet, T-351/13, nem tették közzé, EU:T:2016:616, 107. pont).
- 71 Másodsor, a felperesek által felhozott, az európai importőrökkel és az ezen importőrökre vonatkozó dokumentumokkal kapcsolatban a vizsgálatot végzők állítólagos gondosságának hiányára vonatkozó érveket illetően, mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy a felperesek állításával ellentétben a Bizottság soha nem vállalt kötelezettséget arra, hogy az exportár meghatározása érdekében ezen importőröknél helyszíni vizsgálatot folytat le. Az ideiglenes rendelethez csatolt, a felperesek részére kiadott külön közleményből ugyanis az következik, hogy ezen intézmény csak egy 2019. augusztus 27-i, a keresetlevél A 21. mellékletében szereplő levélben vette tudomásul az erre vonatkozó javaslatukat.
- 72 Továbbá, azon túlmenően, hogy a felperesek nem vitatják a megtámadott rendelet (33) preambulumbekzdésében szereplő azon körülményt, amely szerint csak három uniós importőr fogadta el a Bizottsággal való együttműködést, meg kell állapítani, hogy ezen importőrök bejelentett száma a vizsgálat során – amint az a keresetlevél A 21. mellékletéhez csatolt, 2019. augusztus 27-i dokumentumból kitűnik – 2020 januárjára nyolcra – amint az a keresetlevél A 28. mellékletében szereplő dokumentumokból következik – tizenkettőre nőtt.

- 73 Az uniós importőrök számának ilyen mértékű változása, amint azt a Bizottság a tárgyaláson is megerősítette, azt vonja maga után, hogy a Bizottság joggal vélhette úgy, hogy nem lehet biztos a felperesek által az ezen importőrökre vonatkozóan közölt információk megbízhatóságában, így nem kifogásolható vele szemben, hogy azokat nem vette figyelembe, és nem is folytatott le vizsgálatokat ezen importőröknél. Így nem róható fel a Bizottságnak, hogy megsértette az alaprendelet 6. cikke (4) bekezdésének rendelkezéseit.
- 74 Harmadszor, ami a kínai vámstatisztikára vonatkozó érveket illeti, egyrészt a vámokmányok összefoglaló táblázatai következetlenségeket tártak fel, amelyekre a Bizottság az ellenkérelem B2. mellékletében mutatott rá. Ez arra készítette a felpereseket, hogy e táblázatokat megváltoztassák, anélkül azonban, hogy meggyőzték volna a nyomozó hatóságokat, mivel azok nem tudták ezeket az adatokat összevetni a felperesek számviteli és adóügyi adataival. Másrészt az áruk referenciaértékét ezen dokumentumokban kilogrammban, a teljes kifizetési összeget pedig USA-dollárban tüntették fel, így a Bizottságnak nem volt lehetősége arra, hogy megismerje az Unióba exportált termékek típusát és mennyiségét, valamint az egységes értékesítési összegeket, amelyek ugyanakkor az exportár megállapításához szükséges információk. Végül e dokumentumok részben az ND-től származtak, amely olyan társaság, amely nem áll kapcsolatban a felperesekkel, ami lehetetlenné tette a Bizottság számára, hogy ellenőrizze azok valóságát és következésképpen azok bizonyító erejét.
- 75 Végül a felperesek által az alaprendelet 18. cikke (3) bekezdésének a Bizottság általi megsértésére vonatkozóan megfogalmazott kifogást illetően meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 18. cikke arra irányul, hogy még akkor is lehetővé tegye a Bizottság számára a vizsgálat folytatását, ha a felek megtagadják az együttműködést, vagy nem működnek együtt megfelelően. A felek együttműködésének szintjét az e cikkben használt „szükséges információk” fogalma alapján kell értékelni, mivel ahhoz, hogy a felek együttműködőnek minősüljenek, olyan információkat kell közölniük a Bizottsággal, amelyek lehetővé teszik ezen intézmény számára, hogy a dömpingellenes vizsgálat során megfelelő következtetéseket vonhasson le, az információk „szükséges” jellegét pedig esetről esetre kell értékelni (lásd: 2017. december 14-i EBMA kontra Giant [China] ítélet, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 53 és 55. pont).
- 76 Így már megállapításra került, hogy az érintett fél által bizonyos információk közlése érdekében kifejtett erőfeszítések mértéke nem áll szükségszerűen arányban a közölt információk valódi minőségével, mindenesetre annak nem az egyetlen meghatározó eleme. Ennek megfelelően, amennyiben a kért információkat végül nem szerzi meg, a Bizottság a kért információkat illetően jogosult a rendelkezésre álló adatok felhasználására (a WTO dömpingellenes megállapodás 6.8. pontjával kapcsolatban lásd a WTO keretében létrehozott szakértői csoport „Egyiptom – A Törökországból származó acélvasalatok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes intézkedések” című, 2002. október 1-jén elfogadott jelentésének 7.242. pontját) (2010. március 4-i Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory kontra Tanács ítélet, T-409/06, EBHT, EU:T:2010:69, 104. pont).
- 77 Végül az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy az érdekelt fél által benyújtott információkat abban az esetben sem szabad figyelmen kívül hagyni, ha azok nem minden szempontból tökéletesek, feltéve hogy az észszerűen pontos ténymegállapítást a hiányosságok nem nehezítik meg indokolatlanul, az információk ellenőrizhetők, és azokat időben és megfelelő módon nyújtják be, továbbá hogy a fél a legjobb tudása szerint járt el. A szövegből kitűnik, hogy a négy feltétel konjunktív. Következésképpen, amennyiben közülük egy nem teljesül, a rendelkezés nem alkalmazható, és a szóban forgó

információk nem vehetők figyelembe (lásd: 2015. március 19-i City Cycle Industries kontra Tanács ítélet, T-413/13, nem tették közzé, EU:T:2015:164, 120. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 78 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a fenti 59–62. pontban már említett okoknál fogva a Bizottság érvényesen alkalmazhatta az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését az exportár meghatározásához, mivel a felperesek által közölt adatok elégtelensége rendkívül nehezítette az észszerűen pontos ténymegállapítást.
- 79 A fentiekből az következik, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, és nem sértette meg az alaprendelet 18. cikkének (1) és (3) bekezdését, és következésképpen az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdését, illetve a WTO dömpingellenes megállapodása II. mellékletének (3) bekezdését, amikor a megtámadott rendelet (29)–(41) preambulumbekkezdésében úgy ítélte meg, hogy függetlenül attól, hogy a felperesek a legjobb tudásuk szerint jártak el, a vizsgálat során felmerült legfőbb nehézséget az okozta, hogy az exportügyletek tekintetében nem állt rendelkezésre teljes és ellenőrizhető adatsor, ideértve különösen az exportált termékekre, a mennyiségekre és az értékekre vonatkozó adatokat, így ezen intézmény megállapította, hogy ezen adatok tekintetében nem tud megfelelő és független ellenőrzést lefolytatni, és a rendelkezésre álló információk alapján, az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban, azokat összességükben elutasította.
- 80 Végül meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a), (8), (9), (10) és (11) bekezdésének, 3. cikkének, valamint 6. cikkének a megsértésére való pusztán hivatkozás, azon túlmenően, hogy az összefoglaló jellegű, nem elegendő az e rendelkezések megsértésére vonatkozó állítás relevanciájának bizonyításához, és következésképpen a megtámadott rendelet e tekintetben fennálló jogellenességének megállapításához.
- 81 Következésképpen a második jogalap első és második részét el kell utasítani.
- *A második jogalaphoz az alaprendelet 2. és 3. cikkének, 6. cikke (6) és (8) bekezdésének, 9. cikke (4) bekezdésének és 18. cikke (1) és (3) bekezdésének, valamint a WTO dömpingellenes megállapodása II. melléklete (3) bekezdésének megsértésére alapított harmadik részéről*
- 82 A második jogalap harmadik részében a felperesek lényegében arra hivatkoznak, hogy a Bizottság azáltal, hogy nem használta fel a rendes érték meghatározásához az általuk szolgáltatott adatokat, jöllehet azokat megbízhatónak ítélték, megsértette az alaprendelet 18. cikkének (1) és (3) bekezdését, valamint a WTO dömpingellenes megállapodása II. mellékletének (3) bekezdését, továbbá e rendelet 2. és 3. cikkét, 6. cikkének (6) és (8) bekezdését, valamint 9. cikkének (4) bekezdését. Hozzáteszik, hogy a Bizottság nem fejtette ki kellőképpen azokat az indokokat, amelyek alapján a rendes érték megállapítása során nem vette figyelembe ezeket az adatokat.
- 83 A felperesek e tekintetben előadják, hogy a Bizottság eltért azon szokásos gyakorlatától, hogy a rendelkezésre álló adatokat csak olyan körülmények között használja fel, amikor az adatok nem teljes mértékben ellenőrizhetők és megbízhatók.
- 84 Hangsúlyozzák, hogy e gyakorlat megfelel a WTO ítélkezési gyakorlatának.
- 85 Azt állítják, hogy a Bizottság nem fejtette ki kellőképpen, hogy miért nem számította ki a rendes értéket, noha – amint az a megtámadott rendelet (42) és (44) preambulumbekkezdéséből kitűnik – e tekintetben megbízható információkkal rendelkezett.

- 86 A felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság felhasználhatta volna a rendes értéküket, hogy összehasonlítsa azt az Unióba irányuló exportárakkal, az Unióba irányuló számtanilag képzett exportáraikkal vagy legalább az egyetlen együttműködő, mintában szereplő gyártó exportáraival, illetve az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése szerinti egyéni vizsgálatot kérő többi exportáló gyártó vagy a többi érdekelt fél által megadott exportárakkal.
- 87 Hozzáteszik, hogy ez az eljárás figyelembe vette volna azt a körülményt, hogy a vizsgálat teljes időtartama alatt teljes mértékben együttműködtek a Bizottsággal, amit egyébként a meghallgatási tisztviselő is hangsúlyozott, és amit a Bizottság sem vitatott.
- 88 A Bizottság vitatja ezen érveket.
- 89 E tekintetben a felpereseknek a fenti 87. pontban említett érvét illetően előjáróban meg kell állapítani, hogy a 2019. szeptember 17-i eredeti meghallgatási jelentésben a meghallgatási tisztviselő a felperesek által tett erőfeszítésekre tekintettel kétségekívül úgy ítélte meg, hogy a „nem együttműködő” minősítés felperesekre történő alkalmazása, amennyiben azok hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatottak, nem a legjobb megoldás, és ezért kérte, hogy tisztázzák az alaprendelet 18. cikkének alkalmazására vonatkozó feltételeket. Ugyanakkor a 2020. február 7-i második és utolsó meghallgatási jelentésben ugyanezen tanácsadó már nem tett észrevételt e cikk Bizottság általi alkalmazásával kapcsolatban, így e két dokumentumból a felperesek együttműködésének szintjét illetően semmilyen következtetést nem lehet levonni.
- 90 Azon rendeleteket illetően, amelyekre a felperesek a Bizottság azon állítólagos gyakorlata fennállásának alátámasztása érdekében hivatkoznak, hogy a rendelkezésre álló adatokat csak olyan körülmények között használja fel, amikor az adatok nem teljes mértékben ellenőrizhetők és megbízhatók, ezt az érvet elegendő a fenti 70. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján elutasítani.
- 91 A WTO dömpingellenes megállapodását, és különösen e megállapodás II. mellékletét, valamint az arra vonatkozó ítélkezési gyakorlatot illetően, amely a tárgyaláson megválaszolandó írásbeli kérdés tárgyát képezte, meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 18. cikkét amennyire csak lehetséges ezek figyelembevételével kell értelmezni, mivel e rendelkezések tartalma uniós jogba való átültetésének minősül (lásd ebben az értelemben: 2014. május 22-i Guangdong Kito Ceramics és társai kontra Tanács ítélet, T-633/11, nem tették közzé, EU:T:2014:271, 40. pont).
- 92 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a WTO vizsgálóbizottsága 2007. november 16-i, a tenyésztett lazacra vonatkozó dömpingellenes intézkedésekről szóló jelentésének (WT/DS 337/R) 7.354 és azt követő pontjaiban, amelyekre a felperesek hivatkoztak, e vizsgálóbizottság a rendes érték meghatározására vonatkozó bizonyíték Európai Közösségek általi elutasítása alkalmával hangsúlyozta, hogy a vizsgálatot lefolytató hatóságnak a WTO dömpingellenes megállapodása 6.8. cikkének és ezen megállapodás II. mellékletének (3) bekezdése alapján alkalmaznia kell a felek által rendelkezésére bocsátott „ellenőrizhető” információkat.
- 93 Ezenfelül az Egyesült Államok – Indiából származó acéllemezekre alkalmazott dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések ügyben (WT/DS 206/R), amelyre a felperesek szintén hivatkoznak, a WTO vizsgálóbizottsága a jelentése 7.60 és azt követő pontjaiban lényegében kétségekívül úgy ítélte meg, hogy a vizsgálatot lefolytató hatóságoknak törekedniük kell arra, hogy a lehető legteljesebb

mértékben felhasználják a felek által velük közölt adatokat, mivel a WTO dömpingellenes megállapodása egészének egyik alapvető célja annak biztosítása, hogy az objektív megállapítások amennyire csak lehetséges tényeken alapuljanak.

- 94 Ugyanezen jelentés 7.62 és 7.64 pontjában ugyanakkor a WTO vizsgálóbizottsága rámutatott arra, hogy nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a vizsgálatot végző hatóságnak olyan információkat kell felhasználnia, amelyek például nem ellenőrizhetők, vagy amelyeket kellő időben nem közöltek vele, vagy hogy azokat használnia kell, függetlenül attól, hogy ez milyen nehézségekkel jár.
- 95 Ráadásul, amint azt a Bizottság a tárgyaláson hangsúlyozta, anélkül hogy a felperesek azt vitatnák, meg kell állapítani, hogy a WTO e két jelentésének alapjául szolgáló ügyek abban térnek el a jelen ügytől, hogy azokban a vizsgálatot lefolytató hatóságok számára a fő nehézséget nem az exportár meghatározása jelentette, mint a jelen ügyben – amely abból fakadt, hogy az exportra, különösen pedig az exportált áruk típusára és árára vonatkozóan nem állt rendelkezésre megbízható adat –, hanem a rendes érték megállapítása.
- 96 E két jelentésből az következik, hogy bár a vizsgálattal megbízott hatóságnak főszabály szerint törekednie kell a felek által közölt, ellenőrizhető információk felhasználására, ezt a lehetőségekhez mérten kell megtennie. Ez azt jelenti, hogy e hatóság figyelmen kívül hagyhatja azokat az információkat, amelyek végül olyan eredményre vezethetnek, amelyek nem teszik lehetővé az észszerűen pontos ténymegállapítást.
- 97 Márpedig a jelen ügy összefüggésében felesleges lett volna a rendes érték bármilyen meghatározása, mivel – amint az a fenti 56–81. pontból következik – a felperesekre vonatkozó exportár meghatározására vonatkozó lehetőség hiányában nem lehetett volna megállapítani a dömpingkülönbözetet.
- 98 A felperesek azon érve, amely szerint meg lehetett volna állapítani rendes értéküket annak érdekében, hogy azt össze lehessen hasonlítani a többi gyártóra vonatkozóan számtanilag újraképzett exportárral, nem kérdőjelezi meg e következtetést. Amint ugyanis azt a Bizottság a tárgyaláson hangsúlyozta, az ilyen módszer alkalmazása az exportált terméktípusok azonosságára és mennyiségére vonatkozó bizonyosság hiányában – amint az a fenti 69. pontból következik – elkerülhetetlenül egymásnak meg nem feleltethető és következképpen aszimmetrikus értékek összekapcsolását eredményezte volna, így végül a dömpingkülönbözetre vonatkozó ténymegállapítások nem lettek volna észszerűen pontosak.
- 99 Az azon okok elégtelen indokolására alapított kifogást illetően, amelyek miatt a Bizottság nem számította ki a rendes értéket, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék már kimondta, hogy az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolásból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a kifogásolt aktust kibocsátó intézmény érvelésének, oly módon, hogy az érdekelték a jogaik védelme érdekében megismerhessék a meghozott intézkedést igazoló okokat, a bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Ugyanakkor nem lehet megkövetelni, hogy az indokolás minden releváns ténybeli és jogi elemre kitérjen, mivel azon kérdést, hogy az megfelel-e az EUMSZ 296. cikkben foglalt követelményeknek, nem csupán szövege, hanem összefüggései, valamint az érintett területre vonatkozó jogi szabályok összessége alapján kell eldönteni (lásd: 2012. október 10-i Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener és Shanghai Prime Machinery kontra Tanács ítélet, T-170/09, nem tették közzé, EU:T:2012:531, 126. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Másfelől a megtámadott rendelet indokolását többek között a felperessel közölt információra, és az ez utóbbi által a közigazgatási eljárás során tett észrevételekre

tekintettel kell értékelni (2010. március 4-i Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory kontra Tanács ítélet, T-409/06, EU:T:2010:69, 150. pont). Különösen a dömpingellenes vámok területén elfogadott rendeletek indokolásának nem kell részleteznie az azok tárgyát képező különböző, néha rendkívül nagyszámú és összetett ténybeli vagy jogi elemeket, amennyiben e határozatok azon intézkedések összességének a szisztematikus keretébe illeszkednek, amelyeknek a részeit képezik. E tekintetben elegendő, hogy az intézmények érvelése világosan és egyértelműen megjelenjen a rendeletekben (lásd ebben az értelemben: 1998. október 15-i Industrie des poudres sphériques kontra Tanács ítélet, T-2/95, EU:T:1998:242, 357. pont).

- 100 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperesek állításával ellentétben a Bizottság által a megtámadott rendeletben kifejtett okok lehetővé teszik azon indokok megértését, hogy miért véli úgy, hogy a rendes értékre vonatkozó adatok nem teszik ki a dömpingkülönbözöt megállapításához szükséges információk felét.
- 101 Ugyanis, amint azt a Bizottság a megtámadott rendelet (42) preambulumbekzdésében világosan és egyértelműen jelezte, a rendes érték meghatározása a jelen ügyben irreleváns volt, mivel a dömpingkülönbözöt kiszámításának egyik alapvető elemét képező exportár meghatározása céljából közölt információk nem voltak megbízhatók, mivel azok nem voltak ellenőrizhetők.
- 102 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy ez az indokolás – amint az többek között a jelen jogalap keretében felhozott érvekből is kitűnik – lehetővé tette a felperesek számára, hogy megértsék azokat az okokat, amelyek miatt a Bizottság a jelen ügyben nem állapította meg a rendes értéküket, továbbá hogy vitassák e választás jogszerűségét. Az ilyen indokolás továbbá lehetővé teszi az uniós bíróság számára, hogy gyakorolja felülvizsgálati jogkörét a megtámadott rendelet jogszerűsége felett.
- 103 Végül a fenti 80. pontban kifejtettekkel azonos okokból el kell utasítani az alaprendelet 2. és 3. cikkének, 6. cikke (6) és (8) bekezdésének, valamint 9. cikke (4) bekezdésének állítólagos megsértését.
- 104 A fentiek összességéből következik, hogy a második jogalap harmadik részét, ekként pedig a második jogalap teljes egészét el kell utasítani.

[omissis]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd-t és a Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd-t kötelezi a költségek viselésére.

Kanninen

Porchia

Stancu

Kihirdetve Luxembourgban, a 2022. július 6-i nyilvános ülésen.

Alíráások